

Το Βιβλίο του Ιωήλ και η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας - Αριθμός Δέκα

Jeff Pippenger
2025-12-14

Αριθμός Δέκα

Ἐξετάζομεν ἓνα μέρος τοῦ ὄραματος τοῦ Ἡσαΐου, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἐν τῷ ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ καὶ συνεχίζεται μέχρι τοῦ τέλους τοῦ δωδεκάτου κεφαλαίου. Τοῦτο πράττομεν διότι, τῷ 1850, «ὁ Κύριος ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ δευτέρου, διὰ νὰ συνάξῃ» τὸν ὑπόλοιπον λαὸν αὐτοῦ. Θέτομεν εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν τοὺς ὁδοδείκτας ἀπὸ τοῦ 1844 ἕως τοῦ 1863. Τὸ «1850» καὶ ἡ δευτέρα σύναξις εἶναι ἓνας ἐκ τῶν ὁδοδεικτῶν τούτων.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀρχίζει τὸ ὄραμα τοῦ Ἡσαΐου στὸ πρῶτο ἐδάφιο τοῦ ἐβδόμου κεφαλαίου, κάθε φορά που μία ἔκφραση παρόμοια μετὸ «ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ» ἀποτελεῖ ἀναφορά, πρέπει νὰ ἐντάσσεται στὸ καθιερωμένο προφητικὸ πλαίσιο τοῦ ἐβδόμου κεφαλαίου. Κλείς γιὰ τὴν ὀρθὴ διαίρεση τοῦ ὄραματος εἶναι ἡ κατανόηση ὅτι ἡ προφητεία λειτουργεῖ ἐπάνω στὶς ἀρχές τοῦ «ἐπαναλαμβάνειν καὶ ἐπεκτείνειν», καὶ ὁ κανὼν αὐτὸς ἐνεργεῖ μέσα στὸ ὄραμα.

Οἱ διάφορες προφητικὲς ἀλήθειες που προσδιορίζονται στὸ ὄραμα τοῦ Ἡσαΐα, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ ἕκτο κεφάλαιο, πρέπει νὰ προσεγγίζονται ἀπὸ τὴν προοπτικὴ ὅτι «πρῶτα καὶ πάνω ἀπ' ὅλα», ὁ Ἡσαΐας ἀντιπροσωπεύει μιὰ ψυχὴ που χρίσθηκε στὸ 9/11 γιὰ νὰ διακηρύξει ὅτι ἡ ὄψιμη βροχὴ ἔχει φθάσει. Μέσα σὲ ἐκεῖνο τὸ ἀγιασμένον πλαίσιο, τὸ ἐβδόμο κεφάλαιο τοῦ Ἡσαΐα ἀπεικονίζει αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν φόβο που ἐκπροσωπήθηκε ἀπὸ τὸν προφήτη στὸ ἕκτο κεφάλαιο, ὅταν ἔθεσε τὸ ἐρώτημα: «ἕως πότε» θα χρειάζοταν νὰ μεταδίδει τὸ μήνυμα τοῦ 9/11 σὲ μιὰ ἀποστατημένῃ ἐκκλησίᾳ που «εἶχε μάτια ἀλλὰ ἀρνούνταν νὰ δεῖ καὶ αὐτιά ἀλλὰ ἀρνούνταν νὰ ἀκούσει»;»

Στὸ ὄραμα, ὁ ἀσεβὴς καὶ μωρὸς βασιλιάς Ἄχαζ ἀποτελεῖ τὸ σύμβολο ἐνὸς Λαοδικεᾶ που δὲν θα δεχθεῖ τὴν προειδοποίησιν τοῦ ἀγγέλματος τῆς ὄψιμης βροχῆς, ὅπως αὐτὴ παρουσιάζεται ἀπὸ τοὺς φρουροὺς οἱ ὁποῖοι ἀντιμετωπίζουν τὸν ἀσεβὴ καὶ μωρὸ Ἄχαζ, ὅπως αὐτὸς ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὸν Ἡσαΐα καὶ τοὺς υἱοὺς του.

Ἡ 11η Σεπτεμβρίου ἐμφανίσθηκε στὴν προφητικὴ ἱστορία τοῦ Δανιὴλ ἑνδεκά, ἐδάφιο σαράντα· ἔτσι, ὅταν ὁ Ἡσαΐας τοποθετεῖται στὴν 11η Σεπτεμβρίου στὸ κεφάλαιο ἕξι, τοποθετεῖται προφητικῶς μέσα στὸ ἐδάφιο σαράντα τοῦ Δανιὴλ ἑνδεκά, ἀλλὰ, ἀκόμη σημαντικότερα, τοποθετεῖται μέσα στὴν «κρυφὴ ἱστορία τοῦ εδαφίου σαράντα». Ἡ κρυφὴ ἱστορία τοῦ εδαφίου σαράντα ἀρχισε ὅταν τὸ ἐδάφιο ἐκπληρώθηκε τὸ 1989 μετὰ τὴν κατάρρευση τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἀπὸ τὸ 1989 ἕως τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς τοῦ εδαφίου σαράντα-ἓνα ἐκτείνεται ἡ «κρυφὴ ἱστορία τοῦ εδαφίου σαράντα», ἡ ὁποία ἀποσφραγίζεται ἀπὸ τὸν Λέοντα τῆς φυλῆς τοῦ Ἰουδα μέσα σὲ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν «κρυφὴ ἱστορία». Αὐτὸ που προσδιορίζει τούτο στὴν ἐξέτασή μας περὶ τοῦ Ἡσαΐα ὡς ἀγγελιαφόρου τῆς ὄψιμης βροχῆς μετὰ τὴν 11η Σεπτεμβρίου εἶναι ὅτι ἓνα

μέρος του μηνύματος της όψιμης βροχής το οποίο διακηρύσσει ο Ησαΐας είναι—ο Δανιήλ ένδεκα, εδάφια σαράντα-ένα έως σαράντα-πέντε.

Στεκόμενος προφητικώς στο 9/11, ο Ησαΐας, στο δέκατο κεφάλαιο, παρουσιάζει μια προειδοποίηση ότι το αμέσως επόμενο γεγονός που πρόκειται να συμβεί είναι το «άδικο διάταγμα», το οποίο είναι ο νόμος της Κυριακής, και αντιπροσωπεύεται στο εδάφιο σαράντα ένα του Δανιήλ ένδεκα. Η απεικόνιση του Ησαΐα για το μήνυμα της όψιμης βροχής τοποθετείται μέσα στην «κρυμμένη ιστορία» του εδαφίου σαράντα, μετά το 9/11. Η εκπλήρωση του εδαφίου σαράντα το 1989 τοποθετεί τον Ησαΐα μετά το 1989, στο 9/11, όπου χρίεται με άνθρακα από το θυσιαστήριο. Ο Ησαΐας αντιπροσωπεύει έναν αγγελιοφόρο του οποίου το μήνυμα περιλαμβάνει τα τελευταία έξι εδάφια του Δανιήλ ένδεκα.

Ο Ησαΐας δηλώνει ευθέως ότι ο ίδιος και τα παιδιά του είναι για σημεία και τέρατα. Στο έβδομο κεφάλαιο, εδάφιο τρία, ο Ησαΐας και ο υιός του βρίσκονται πλησίον του υδραγωγείου της άνω δεξαμενής, επί της οδού του αγρού του γναφέως. Ο Ησαΐας παρουσιάζει το μήνυμα της όψιμης βροχής, το οποίο είχε χρισθεί να κηρύξει στο έκτο κεφάλαιο, και στέκεται σε τρία σύμβολα της όψιμης βροχής, καθώς και μαζί με το παιδί του, Σεάρ-ιασουβ. Το υδραγωγείο της άνω δεξαμενής αποτελεί προφητική νύξη στους δύο σωλήνες που είναι γεμάτοι με το χρυσό έλαιο, τους οποίους προσδιορίζει ο Ζαχαρίας και επί των οποίων η Αδελφή White σχολιάζει τόσο συχνά, και προσδιορίζει το μήνυμα που προέρχεται από το υδραγωγείο της άνω δεξαμενής ως το μήνυμα της όψιμης βροχής.

Ο αγωγός του Ησαΐα συνδέεται με τους δύο σωλήνες του Ζαχαρία, και το σχόλιο της Ellen White συνδέει τον Ζαχαρία με την παραβολή των δέκα παρθένων. Ο Ησαΐας ταπεινώνεται έως το χόμα στο έκτο κεφάλαιο όταν βλέπει τη δόξα του Κυρίου. Συμφωνεί να μεταφέρει το μήνυμα που παριστάνεται στο τρίτο εδάφιο ως το μήνυμα που φωτίζει τη γη με τη δόξα του Θεού. Και καθαρίζεται με άνθρακα από το θυσιαστήριο και κατόπιν στέκεται στην κολυμβήθρα που δημιουργείται από το ύδωρ της άνω κολυμβήθρας. Στο εικοστό όγδοο κεφάλαιο ο Ησαΐας ορίζει το μήνυμα της όψιμης βροχής ως «γραμμή επί γραμμή», και στο τρίτο εδάφιο η άνω κολυμβήθρα αντιπροσωπεύει πολλές γραμμές προφητείας.

Ο Ησαΐας, εκπροσωπώντας μια ψυχή στο 9/11, θα στεκόταν στον τόπο όπου κατέρχεται το χρυσό λάδι από την άνω δεξαμενή μόνον εάν εκείνη η ψυχή είχε ζητήσει την αγαθή οδό, η οποία οδηγεί στην αρχαία τρίβου του Ιερεμία, η οποία είναι η «λεωφόρος (τρίβος) παρά τον αγρό του γναφέως» του Ησαΐα, όπου ευρίσκεται η «ανάπαυσις» του Ιερεμία. Το μήνυμα της όψιμης βροχής του Ησαΐα βασίζεται όχι μόνον στη γραμμή των δέκα παρθένων, στη γραμμή των δύο χρυσών σωλήνων του Ζαχαρία, στη γραμμή της αρχαίας τρίβου του Ιερεμία, αλλά ο Ησαΐας στέκεται επίσης «παρά τον αγρό του γναφέως», όπου ο Άγγελος της Διαθήκης καθαρίζει και εξαγνίζει τους υιούς του Λευϊ ως άργυρον και χρυσόν.

Είναι ένα πολύ εύκολο προφητικό έργο να φέρει κανείς άλλες γραμμές στο τρίτο εδάφιο του έβδομου κεφαλαίου. Το έλαιο του Ζαχαρία και οι δέκα παρθένοι συνδέονται με την κλίμακα του Ιακώβ και με τα δύο πρώτα εδάφια της Αποκάλυψης, διότι όλα αυτά πραγματεύονται τη διαδικασία επικοινωνίας μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου. Η παλαιά οδός του Ιερεμία

περιλαμβάνει τον «σκοπόν» που σαλπίζει τη σάλπιγγα, την οποία ο πονηρός και μωρός βασιλεύς Άχαζ αρνείται να ακούσει. Εκείνη η σάλπιγγα έλκει όλες τις σάλπιγγες της προφητείας, καθώς και τους προφητικούς σκοπούς, στην «οδό» του Ησαΐα, όπου ο Ησαΐας και ο υιός του στέκονται για να μεταβιβάσουν ένα μήνυμα προς τον ηγέτη της Λαοδικείας.

Ο Ησαΐας και ο υιός του, ο Σεαρ-ιασούβ, του οποίου το όνομα σημαίνει «ένα υπόλοιπο θα επιστρέψει», στέκονται μαζί και απεικονίζουν τη διακήρυξη του μηνύματος της όψιμης βροχής, το οποίο έφθασε την 11η Σεπτεμβρίου. Πηγαίνουν να συναντήσουν τον πονηρό βασιλιά Άχαζ, και ως πατέρας και υιός αντιπροσωπεύουν σύμβολο του άλφα και του ωμέγα, του πρωταρχικού κανόνα της μεθοδολογίας «γραμμή επί γραμμή». Η «γραμμή επί γραμμή» είναι ο κανόνας που προτυπώθηκε από τη μιλλεριτική αρχή «ημέρα/έτος».

Στις 11 Αυγούστου 1840 εκπληρώθηκε μία προφητεία περί του Ισλάμ, του δευτέρου ουαί της Αποκαλύψεως 9, και επιβεβαιώθηκε η μιλλεριτική αρχή «ημέρα/έτος», ενδυναμώνοντας έτσι την πρόρρηση του Μίλλερ περί του 1843, η οποία βασιζόταν επί της αρχής ημέρα/έτος. Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 εκπληρώθηκε μία προφητεία περί του Ισλάμ, του τρίτου ουαί των Αποκαλύψεως 9, 10 και 11, και επιβεβαιώθηκε η αρχή του άλφα (8-11-1840) και του ωμέγα (9/11), καθώς ο ισχυρός άγγελος της Αποκαλύψεως 18 κατέβη όταν τα μεγάλα κτίρια της Νέας Υόρκης κατέρρευσαν—ακριβώς όπως ο ισχυρός άγγελος της Αποκαλύψεως 10 είχε καταβεί στις 11 Αυγούστου 1840, όταν εκπληρώθηκε το άλφα που προτυπούσε το ωμέγα.

Όχι μόνο ο Ησαΐας και ο υιός του αντιπροσωπεύουν την πρωταρχική αρχή του «γραμμή επί γραμμή», αλλά αντιπροσωπεύουν και το μήνυμα του Ηλία, το οποίο αντιστοιχεί σε ένα μήνυμα που απεικονίζεται μέσω της σχέσεως ενός πατέρα και των τέκνων του. Το μήνυμα του Ηλία, το οποίο κηρύσσεται ακριβώς πριν από τη μεγάλη και φοβερή ημέρα του Κυρίου, προσδιορίζει ένα μήνυμα που φθάνει ακριβώς πριν αρχίσει η εκτελεστική κρίση του Θεού. Οι εκτελεστικές κρίσεις του Θεού αντιπροσωπεύουν μια περίοδο που είναι «η μεγάλη και φοβερή ημέρα του Κυρίου». Η περίοδος αυτή αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής και συνεχίζεται έως τις επτά τελευταίες πληγές. Η περίοδος αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής και τελειώνει με τις επτά τελευταίες πληγές. Το μήνυμα του Ηλία, επομένως, εδράζεται επί της αρχής του άλφα και του ωμέγα, σε συνδυασμό με την προειδοποίηση περί της προσεγγίσεως του τέλους της δοκιμασίας. Με το μήνυμα του Ηλία συνδέονται επίσης και οι διάφορες προφητικές γραμμές που βασίζονται στον Ηλία· διότι ο Ησίας, κατά τον Ιησού, αντιπροσώπευε τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, και τόσο ο Ησίας όσο και ο Ιωάννης, κατά την Αδελφή White, αντιπροσώπευαν τον William Miller, και από κοινού ο Ησίας και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής αντιπροσωπεύουν τόσο τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες (Ησίας), όσο και τον πολύ όγχο της Αποκαλύψεως επτά (Ιωάννης).

Ο Ησαΐας και ο υιός του στέκονται επί τῶν ἀρχαίων τριβῶν, αἵτινες εἶναι τὰ θεμέλια, καὶ λαμβάνουν τὸ χρυσοῦν ἔλαιον, διότι εἶναι φρόνιμες παρθένοι οἵτινες διέρχονται διὰ τῆς διαδικασίας τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ γναφέως, ἡ ὁποία ἐπληρώθη τὴν 22αν Ὀκτωβρίου 1844, προτυποῦσα τὸν νόμον τῆς Κυριακῆς. Ὁ Ησαΐας καὶ τὸ ὑπόλειμμα τῶν ἐπιστρεφόντων (διότι αὐτὸ σημαίνει τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ του, Σεὰρ-Ἰασούβ) ἀντιπροσωπεύουν τὸ ὑπόλειμμα ποὺ «ἐπιστρέφει» εἰς τὰς ἀρχαίας τριβούς τὴν 11ην Σεπτεμβρίου. Ἡ σχέσις πατρὸς-ὑπολείμματος, ἥτις εἶναι ἐπίσης ἡ σχέσις ἄλφα καὶ ὠμέγα, ἥτις εἶναι ἐπίσης ἡ σχέσις τοῦ Ἡλίου «καρδία τῶν πατέρων καὶ τέκνων»,

προσδιορίζει ότι ο Πατήρ Μίλλερ και η σχέση του προς ένα κίνημα υπολείμματος του πρώτου αγγέλου ήταν το κίνημα Άλφα της Φιλαδέλφειας. Έν τῷ κινήματι Άλφα, ο Πατήρ Μίλλερ προσδιορίστηκε ως Ήλιος και Ιωάννης ο Βαπτιστής, τὸν ὁποῖον ὁ Ἰησοῦς προσδιόρισε ὡς τὸν ἀγγελιαφόρον ὃς προητοίμασε τὴν ὁδὸν διὰ τὸν Ἄγγελον τῆς Διαθήκης. Ὅλοι αὐταὶ αἱ προφητικαὶ ἐκπληρώσεις ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἄλφα τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἀγγέλου ἐπαναλαμβάνονται ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ὠμέγα τοῦ τρίτου ἀγγέλου.

Υπάρχουν σπουδαιότερα στοιχεία σχετικά με την παραστατική απεικόνιση του Ησαΐα μέσα στο ὄραμα, αλλά ἐδῶ ἀπλῶς ἐπισημαίνουμε ὅτι ὁ Ησαΐας προσδιορίζει συγκεκριμένα τις διαφορές ἀλήθειες που συγκροτοῦν τὴν καρδιά του μηνύματος τῆς ὀψιμῆς βροχῆς του 9/11. Ὅλες αὐτὲς οἱ γραμμὲς που μόλις ἐξετάσαμε, καὶ βεβαίως πολλές ἀκόμη, βρίσκονται στο ἐδάφιο τρία του ἐβδόμου κεφαλαίου.

Στο ὄγδοο ἐδάφιο ἡ προφητικὴ ἀλήθεια ἐντείνεται, καθὼς προσδιορίζει τὸ κλειδί που ξεκλειδώνει τὴν «κρυμμένη ἱστορία του τεσσαρακοστού ἐδαφίου», καὶ, κατὰ τρόπο θαυμαστό, τὸ κλειδί αὐτὸ προσδιορίζεται μέσα στο ἴδιο ἀκριβῶς ἐδάφιο στο ὁποῖο σημειώνεται ἡ ἀρχὴ ἀμφοτέρων τῶν χρονικῶν προφητειῶν τῶν 2520 ἐτῶν.

Διότι κεφαλὴ τῆς Συρίας εἶναι ἡ Δαμασκός, καὶ κεφαλὴ τῆς Δαμασκῆ εἶναι ὁ Ρασίν· καὶ μέσα σε ἐξήντα πέντε ἔτη ὁ Εφραΐμ θα συντριβεῖ, ὥστε νὰ μὴ εἶναι λαός. Καὶ κεφαλὴ τοῦ Εφραΐμ εἶναι ἡ Σαμάρεια, καὶ κεφαλὴ τῆς Σαμαρείας εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Ρεμαλία.

Εάν δὲν πιστεύετε, βεβαίως δὲν θα στερεωθεῖτε. Ησαΐας 7:8, 9.

Ἡ ἀπεικόνιση τοῦ μηνύματος τῆς ὀψιμῆς βροχῆς ἀπὸ τὸν Ησαΐα περιλαμβάνει τὸ «επτάκις» τοῦ Μωσῆ, διότι ἡ προφητεία τῶν ἐξήντα πέντε ἐτῶν τοῦ ἐδαφίου οκτῶ προσδιορίζει τὸ σημεῖο ἐκκινήσεως καὶ γιὰ τὰ δύο, τὸ βόρειο καὶ τὸ νότιο βασίλειο, τῆς διασποράς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ 2520 ἔτη. Στὸ ἴδιο ἀκριβῶς ἐδάφιο βρίσκεται τὸ κλειδί που στρέφει τὶς τρεῖς προφητικὲς γραμμὲς τῆς καταρρεύσεως τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως τὸ 1989 στο Δανιὴλ ἑνδεκά ἐδάφιο σαράντα, μαζί με τὸ ἐδάφιο δέκα τοῦ Δανιὴλ ἑνδεκά, καθὼς καὶ με τὸ ἐδάφιο οκτῶ τοῦ Ησαΐα οκτῶ. Με αὐτὲς τὶς τρεῖς γραμμὲς (Ησαΐας 8:8, Δανιὴλ 11:10, 40). Τὸ κλειδί εἶναι οἱ «κεφαλές» τῶν ἐδαφίων οκτῶ καὶ ἐννέα. Ὄταν τὸ κλειδί τῶν «κεφαλῶν» εφαρμοσθεῖ σε ἐκεῖνα τὰ τρία παράλληλα ἐδάφια, ξεκλειδώνεται ἡ θύρα πρὸς τὴν ἱστορία τοῦ Ουκρανικοῦ Πολέμου καὶ τοῦ συντόμως ἐρχομένου Γ΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Ὄταν ἐκεῖνη ἡ προφητικὴ θύρα ξεκλειδωθεῖ, τότε τὰ ἐδάφια ἑνδεκά ἕως δεκαῆξι τοῦ Δανιὴλ ἑνδεκά φαίνονται ὅτι εἶναι παράλληλη ἱστορία πρὸς τὸ ἐδάφιο σαράντα τοῦ Δανιὴλ ἑνδεκά μετὰ τὴν κατάρρευση τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως τὸ 1989. Τὸ ξεκλείδωμα τῆς «κρυμμένης ἱστορίας τοῦ ἐδαφίου σαράντα» εἶναι ἀλήθεια ἡ ὁποία εἶναι μία ἀπὸ ὀλίγες ἐκλεκτὲς που προσδιορίζονται ὡς ἀποσφραγιζόμενες σε συνάφεια με τὴν ἀποσφράγιση τῆς Αποκαλύψεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀκριβῶς πρὶν κλείσει ἡ δοκιμασία.

Τὸ πρῶτο ἐδάφιο τοῦ ὄγδου κεφαλαίου τοῦ Ησαΐα ἀρχίζει με τὴ λέξη «Ἐπιπλέον», υποδηλώνοντας ὅτι τὸ ὄγδοο κεφάλαιο ἐρχεται νὰ προστεθεῖ ἐπάνω στο ἐβδόμο κεφάλαιο. Πέραν τοῦ ὅτι ἡ πρώτη λέξη εἶναι τὸ «ἐπιπλέον», τὸ τρίτο ἐδάφιο τοῦ ὄγδου κεφαλαίου συνδέεται με τὸ τρίτο ἐδάφιο τοῦ ἐβδόμου κεφαλαίου ὡς δεύτερος μάρτυρας ὅτι τὰ δύο κεφάλαια πρέπει νὰ εφαρμοστοῦν γραμμὴ ἐπὶ γραμμὴ. Ἀμφότερα τὰ τρίτα ἐδάφια προσδιορίζουν ἕναν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς

του Ησαΐα, των οποίων τα ονόματα αμφότερα μιλούν για το προφητικό μήνυμα μέσα στην αφήγηση. Το Σηαριασούβ σημαίνει «ένα υπόλοιπο θα επιστρέψει» και το Μαχέρ-σαλάλ-χας-βαζ σημαίνει «ταχύς εις τη λεία». Πρώτα μνημονεύεται ο Σηαριασούβ, έπειτα ο Μαχέρ-σαλάλ-χας-βαζ (το οποίο είναι το μακρύτερο όνομα στην Αγία Γραφή). Το άλφα που εκπροσωπείται από το «1» είναι μικρότερο και, στην προκειμένη περίπτωση, προσδιορίζεται ακόμη και ως «υπόλοιπο», ενώ το ωμέγα που εκπροσωπείται από το «22» είναι μεγαλύτερο και εκπροσωπείται από το μεγαλύτερο όνομα στην Αγία Γραφή, ενώ συγχρόνως συμβολίζει τις ταχείες κινήσεις του νόμου της Κυριακής.

Το άλφα υπόλοιπο, που αντιπροσωπεύεται από τον Σεάρ-ιασούβ, είναι μαζί με τον πατέρα του Ησαΐα στο εδάφιο τρία. Μαζί αποτελούν ένα άλφα και ένα ωμέγα, και στέκονται σε έναν τόπο που αποτελείται από τρεις διακριτές αναφορές στην όψιμη βροχή.

Τότε είπε ο Κύριος προς τον Ησαΐα· Έξελθε τώρα εις συνάντησιν του Άχαζ, συ και ο Σιαρ-ιασούβ ο υιός σου, εις το άκρον του υδραγωγείου της άνω δεξαμενής, εις την οδόν του αγρού του γναφέως. Ησαΐας 7:3.

Ο Ησαΐας αποτελεί σύμβολο των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων και, εκπροσωπώντας την κλήση της 11ης Σεπτεμβρίου, ο Ησαΐας εκπροσωπεί επίσης και την κλήση του Ιουλίου 2023. Κατά την 11η Σεπτεμβρίου ο Ησαΐας είναι ένας Λαοδικεύς, εκπροσωπούμενος από τον Ιακώβ τον υποσκελιστή, ο οποίος επρόκειτο να λάβει τα πρωτοτόκια του Ησαύ, καθώς ο Αντβεντισμός εξεμέσθη εκ του στόματος του Κυρίου, και το 2023 ο Ησαΐας εκπροσωπεί τον Ισραήλ, τον νικητή. Ο Ησαΐας εκπροσωπεί κάποιον ο οποίος παρουσίαζε το μήνυμα του Θεού, ο οποίος αφυπνίζεται στο γεγονός ότι είναι Λαοδικεύς και έπειτα ένας άνθρακας τον καθαρίζει, μεταβάλλοντάς τον σε Φιλαδέλφεια.

«Ο Ησαΐας είχε μια θαυμαστή θέα της δόξας του Θεού. Είδε την εκδήλωση της δύναμης του Θεού, και αφού αντίκρισε τη μεγαλειότητά Του, ήλθε προς αυτόν μήνυμα να υπάγει και να εκτελέσει κάποιο ορισμένο έργο. Ένωσε τον εαυτό του εντελώς ανάξιο για το έργο. Τι ήταν εκείνο που τον έκανε να θεωρεί τον εαυτό του ανάξιο; Μήπως θεωρούσε τον εαυτό του ανάξιο προτού λάβει θέα της δόξας του Θεού;—Όχι· φανταζόταν ότι βρισκόταν σε δίκαιη κατάσταση ενώπιον του Θεού· αλλά όταν του αποκαλύφθηκε η δόξα του Κυρίου των δυνάμεων, όταν αντίκρισε την ανέκφραστη μεγαλοπρέπεια του Θεού, είπε: “Εχάθην· διότι εἶμαι ἄνθρωπος ἀκαθάρτων χειλέων, καὶ κατοικῶ ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκαθάρτων χειλέων· ἐπεὶ οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸν Βασιλέα, τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων. Τότε ἐν τῶν Σεραφίμ ἐπέταξε πρὸς ἐμέ, ἔχον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἄνθρακα πυρός, τὸν ὅποιον ἔλαβε διὰ λαβίδος ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἤγγισε τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, τοῦτο ἤγγισε τὰ χεῖλή σου· καὶ ἡ ἀνομία σου ἀφηρέθη, καὶ ἡ ἁμαρτία σου ἐκαθαρίσθη.” Αυτό είναι το έργο που χρειάζεται να γίνει για εμάς ως άτομα. Θέλουμε τον ζωντανό άνθρακα από το θυσιαστήριο να τεθεί επάνω στα χείλη μας. Θέλουμε να ακούσουμε τον λόγο που λέγεται: “Η ἀνομία σου ἀφηρέθη, καὶ ἡ ἁμαρτία σου ἐκαθαρίσθη”» Review and Herald, 4 Ιουνίου 1889.

Το «έως πότε» στο έκτο κεφάλαιο του Ησαΐα είναι σύμβολο από την 11η Σεπτεμβρίου έως τον νόμο της Κυριακής, και το έκτο κεφάλαιο αποτελεί αναπαράσταση της 11ης Σεπτεμβρίου. Τα κεφάλαια επτά έως εννέα παρουσιάζουν το μήνυμα το οποίο ο Ησαΐας έδωσε στην αποστατημένη ηγεσία του Ιούδα, καθώς και την απεικόνιση που λαμβάνει χώρα κατά τον καιρό της σφραγίσεως

των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, όταν οι μέθυσοι του Εφραΐμ παραπατούν. Στο ίδιο όραμα ο Ησαΐας καταγράφει:

Ιδού, εγώ και τα τέκνα τα οποία μοι έδωκεν ο Κύριος είμεθα διά σημεία και διά τέρατα εν τω Ισραήλ παρά Κυρίου των δυνάμεων, του κατοικούντος εν τω όρει Σιών. Ησαΐας 8:18.

Ο Ησαΐας και τα τέκνα του είναι σημεία μέσα στα αινίγματα που βρίσκονται στα κεφάλαια επτά έως εννέα. Τα κεφάλαια επτά έως εννέα αποτελούν το σημείο αναφοράς ολοκλήρου του οράματος, όσον αφορά κάθε αναφορά σε «εκείνη την ημέρα» ή «εκείνον τον καιρό». Το δέκατο όγδοο εδάφιο δηλώνει ότι ο Ησαΐας και οι υιοί του είναι σημεία, και τα εδάφια που περιβάλλουν το δέκατο όγδοο εδάφιο προσδιορίζουν τη χρονική περίοδο κατά την οποία τα σημεία πρέπει να αναγνωρισθούν.

Και πολλοί μεταξύ αυτών θέλουσι προσκόψει, και πέσει, και συντριφθεί, και παγιδευθεί, και συλληφθεί. Δέσον την μαρτυριαν, σφράγισον τον νόμον μεταξύ των μαθητών μου. Και εγώ θέλω προσμείνει τον Κύριον, όστις αποκρύπτει το πρόσωπόν αυτού από του οίκου Ιακώβ, και θέλω ελπίσει επ' αυτόν.

Ιδού, εγώ και τα τέκνα τα οποία μοι έδωκεν ο Κύριος είμεθα διά σημεία και διά τέρατα εν τω Ισραήλ παρά Κυρίου των δυνάμεων, του κατοικούντος εν τω όρει Σιών. Ησαΐας 8:15–18.

Εκείνοι που «προσμένουν τον Κύριο» αντιπροσωπεύονται από τον Ησαΐα και τους δύο υιούς του. Είναι εκείνοι από τους οποίους ο Κύριος είχε αποκρύψει «το πρόσωπό του», πράγμα που αποτελεί γνώρισμα εκείνων που αφυπνίζονται στις απαιτήσεις της προσευχής του Λευιτικού είκοσι έξι, μετά τον Ιούλιο του 2023. Αφυπνίζονται στο γεγονός ότι η εξομολόγησή τους πρέπει να περιλαμβάνει ότι ο Κύριος είχε φερθεί εναντίον τους, δηλαδή ότι είχε αποκρύψει το πρόσωπό του από αυτούς.

Το να «δεθεί η μαρτυρία, να σφραγισθεί ο νόμος» είναι η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, οι οποίοι αντιδιαστέλλονται προς τους «πολλούς». «Πολλοί» καλούνται, αλλά ολίγοι εκλέγονται. Οι πολλοί αντιδιαστέλλονται προς τον Ησαΐα και τους δύο υιούς του, οι οποίοι παριστάνονται ως οι ολίγοι. Οι «πολλοί» είναι οι πέντε μωρές παρθένοι, και γι' αυτό συμβαίνουν σε αυτούς πέντε πράγματα: «προσκοπτούν και πίπτουν και συντρίβονται και παγιδεύονται και συλλαμβάνονται». Προσκοπτούν, επειδή απέρριψαν το μήνυμα της όψιμης βροχής.

Διότι με ψελλίζοντα χείλη και με άλλη γλώσσα θέλει λαλήσει προς τον λαόν τούτον. Προς τους οποίους είπεν, Ούτη είναι η ανάπαυσις, με την οποίαν δύνασθε να αναπαύσητε τον κεκοπιακότα· και ούτη είναι η αναζωογόνησις· πλην δεν ηθέλησαν να ακούσωσιν. Και ο λόγος του Κυρίου ήτο προς αυτούς, εντολή επί εντολήν, εντολή επί εντολήν· γραμμήν επί γραμμήν, γραμμήν επί γραμμήν· ολίγον εδώ, ολίγον εκεί· διά να υπάγωσι, και να πέσωσι προς τα πίσω, και να συντριφθώσι, και να παγιδευθώσι, και να συλληφθώσιν. Ησαΐας 28:11–13.

Στον καιρό της σφραγίσεως του ογδόου κεφαλαίου, ο Ησαΐας περιγράφει την πτώση των ασεβών, οι οποίοι τυποποιούνται από τον Άχαζ, και προσδιορίζει την ίδια ομάδα στο δέκατο τρίτο εδάφιο του εικοστού ογδόου κεφαλαίου. Ο λόγος για τον οποίο «πίπτουν» είναι ότι απορρίπτουν το μήνυμα της όψιμης βροχής, το οποίο γι' αυτούς ήταν «γραμμή επί γραμμής» και παρουσιάσθηκε

από εκείνους που παριστάνονται ως έχοντες ψελλίζοντα χείλη. Οι μεμψίμοιροι Ιουδαίοι κατά την Πεντηκοστή κατηγόρησαν τους μαθητές για μέθη, διότι δεν μπορούσαν να κατανοήσουν το μήνυμα. Κατά τη σκέψη τους, αυτό παρουσιαζόταν από ψελλίζοντα χείλη.

Στο τρίτο εδάφιο του εβδόμου κεφαλαίου, ο Ησαΐας είναι το προφητικό Άλφα προς τον υιό του Σεαρ-ιασούβ, ο οποίος με τη σειρά του είναι το Ωμέγα σε σχέση προς τον πατέρα του, αλλά επίσης το Άλφα σε σχέση προς τον αδελφό του. Ως αντιπρόσωποι του Άλφα και του Ωμέγα, στέκονται εκεί όπου οι δύο χρυσοί σωλήνες από το επουράνιο αγιαστήριο δημιουργούν μία δεξαμενή, ακριβώς στην οδό της παλαιάς οδού του Ιερεμία, στον αγρό όπου το λινό μεταβάλλεται από κηλίδες σε καθαρό λευκό, καθώς ο Άγγελος της Διαθήκης καθαρίζει τους υιούς του Λευϊ, καθώς και τον Ησαΐα και τον Σεαρ-ιασούβ. Εκεί, παρουσιάζει στον πονηρό και άφρονα βασιλέα Άχαζ το μήνυμα της παλαιάς οδού του Μωυσή περί του «επτάκις» του Λευιτικού είκοσι έξι, το οποίο καθιερώνει στο ίδιο εδάφιο ότι μία «κεφαλή» είναι βασιλεύς, ή το βασίλειο του βασιλέως, ή η πρωτεύουσα πόλη ενός βασιλείου.

Αυτό το κλειδί ανοίγει το φως του Λόγου του Θεού, ώστε ο Ουκρανικός Πόλεμος που άρχισε το 2014 να μπορεί να ιδωθεί ως θέμα βιβλικής προφητείας, το οποίο παρουσιάζεται ότι λαμβάνει χώρα κατά τον καιρό της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων και κατά την ιστορία των τριών τελευταίων προέδρων των Ηνωμένων Πολιτειών. Το μήνυμα της όψιμης βροχής παρουσιάζεται από τον Ησαΐα στα κεφάλαια δέκα και ένδεκα, και περιγράφει την εσωτερική και την εξωτερική ιστορία των τελευταίων έξι εδαφίων του Δανιήλ ένδεκα. Το πρώτο εδάφιο, το εδάφιο σαράντα, απεικονίζεται από τον Ησαΐα στα κεφάλαια έξι έως εννέα, και κατόπιν, στα κεφάλαια δέκα και ένδεκα, εκτίθενται η εσωτερική και η εξωτερική ιστορία του μηνύματος που αποσφραγίσθηκε το 1989. Κάθε μείζον στοιχείο του μηνύματος της όψιμης βροχής παρουσιάζεται στο όραμα.

Οι τελευταίοι στίχοι του δεκάτου κεφαλαίου προσδιορίζουν την ίδια προφητική ιστορία που παρουσιάζουν οι τελευταίοι στίχοι του ενδεκάτου κεφαλαίου. Το δέκατο κεφάλαιο είναι το εξωτερικό και το ενδέκατο το εσωτερικό. Στο βιβλίο της Αποκαλύψεως, οι επτά εκκλησίες είναι το εσωτερικό και οι σφραγίδες το εξωτερικό. Στους τελευταίους στίχους του δεκάτου κεφαλαίου, η παπική εξουσία σείει τη χείρα της εναντίον της Ιερουσαλήμ, σε παράλληλη περικοπή προς την παπική εξουσία που φθάνει στο τέλος της, χωρίς κανέναν να τη βοηθήσει, στον τεσσαρακοστό πέμπτο στίχο του Δανιήλ ένδεκα.

Ἔτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην θὰ μείνη ἐν Νώβ· θὰ σείσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς θυγατρὸς Σιών, τὸν λόφον τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἰδοῦ, ὁ Κύριος, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θὰ κλαδέψῃ τὸν κλάδον μετὰ τρόμου· καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῷ ἀναστήματι θὰ κατακοπῶσι, καὶ οἱ ὑπερήφανοι θὰ ταπεινωθῶσι. Καὶ θὰ κατακόψῃ τὰ πυκνώματα τοῦ δρυμοῦ με σίδηρον, καὶ ὁ Λίβανος θὰ πέσῃ ὑπὸ ἰσχυροῦ. Ἡσαΐας 10:32–34.

Το τέλος του δεκάτου κεφαλαίου είναι η λήξη της δοκιμασίας του ανθρώπου, και εκεί είναι επίσης όπου καταλήγει το τέλος του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ.

Και θέλει στήσει τας σκηνάς του παλατίου αυτού μεταξύ των θαλασσών, εν τω ενδόξω αγίω ὄρει· πλην θέλει φθάσει εις το τέλος αυτού, και ουδείς θέλει βοηθήσει αυτόν. Και εν τω καιρῷ

εκείνω θέλει εγερθή ο Μιχαήλ, ο άρχων ο μέγας, ο ιστάμενος υπέρ των υιών του λαού σου· και θέλει είσθαι καιρός θλίψεως, ο οποίος δεν εστάθη αφ' ότου υπήρξεν έθνος έως του καιρού εκείνου· και εν τω καιρώ εκείνω ο λαός σου θέλει ελευθερωθή, πας όστις ευρεθή γεγραμμένος εν τω βιβλίω. Δανιήλ 11:45, 12:1.

Το δέκατο κεφάλαιο αρχίζει στο εδάφιο ένα με το «άδικο διάταγμα», το οποίο η Αδελφή Ουαίτ ταυτοποιεί ως τον νόμο της Κυριακής.

Ουαί εις τούς νομοθετούντας άδίκους νόμους και εις τούς γράφοντας καταπιεστικά διατάγματα, ἃ προέγραψαν. Ήσαΐας 10:1.

Το δέκατο κεφάλαιο αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής, ο οποίος αντιστοιχεί στο εδάφιο σαράντα ένα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, και ολοκληρώνεται με έναν παραλληλισμό προς την έγερση του Μιχαήλ στην ιστορική περίοδο του εδαφίου σαράντα πέντε του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ.

«Ένα ειδωλολατρικό σάββατο έχει στηθεί, καθώς η χρυσή εικόνα στήθηκε στις πεδιάδες της Δουρά. Και καθώς ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, εξέδωσε διάταγμα ότι όλοι όσσοι δεν θα έπεφταν να προσκυνήσουν και να λατρεύσουν αυτή την εικόνα έπρεπε να θανατωθούν, έτσι θα εκδοθεί και μια διακήρυξη ότι όλοι όσσοι δεν θα δείξουν σεβασμό προς τον θεσμό της Κυριακής θα τιμωρηθούν με φυλάκιση και θάνατο. Έτσι το Σάββατο του Κυρίου καταπατείται. Αλλά ο Κύριος έχει δηλώσει: “Ουαί εις τους νομοθετούντας άδίκους νόμους και εις τους γράφοντας καταδυναστεύσεις, τας οποίας διέταξαν” [Ήσαΐας 10:1]. [Σοφονίας 1:14–18· 2:1–3, παρατίθεται.]» Manuscript Releases, τόμος 14, 91.

Στον «μεγάλο σεισμό» του ενδέκατου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, ο οποίος αντιπροσωπεύει τον νόμο της Κυριακής στο εδάφιο δεκατρία, υπάρχουν τρία σύμβολα του Ισλάμ συνδεδεμένα με τον «σεισμό» που συγκλονίζει το θηρίο της γης της Αποκαλύψεως δεκατρία, όταν αυτό λαλεί ως δράκων. Στο δέκατο κεφάλαιο του Ησαΐα, ο νόμος της Κυριακής παριστάνεται ως «άδικο διάταγμα», επάνω στο οποίο έχει εκφωνηθεί «ουαί». Στον «μεγάλο σεισμό» του ενδέκατου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, από το εδάφιο δεκατρία έως το εδάφιο δεκαοκτώ, το Ισλάμ του τρίτου ουαί ταυτοποιείται με τέσσερα σύμβολα του Ισλάμ και με το πλήγμα που επιφέρει κατά των Ηνωμένων Πολιτειών κατά τον νόμο της Κυριακής· «Και έν εκείνη τή ὥρα έγένητο σεισμός μέγας», και «ή ουαί ή δευτέρα άπῆλθεν· ιδού, ή ουαί ή τρίτη έρχεται ταχύ», «και ό έβδομος άγγελος έσάλπισεν», «και τὰ έθνη ὠργίσθησαν».

Το δέκατο κεφάλαιο απεικονίζει την παπική εξουσία από το εδάφιο σαράντα ένα του Δανιήλ ένδεκα έως το εδάφιο σαράντα πέντε, όταν ο παπισμός έρχεται στο τέλος του. Το εδάφιο σαράντα δεν αποτελεί μέρος της αφήγησης του δεκάτου κεφαλαίου, διότι ο Ησαΐας παρουσιάζει την «κρυφή ιστορία» του εδαφίου σαράντα, όταν το μήνυμα της όψιμης βροχής προσφέρεται σε μια αποστατημένη εκκλησία, η οποία αντιπροσωπεύεται από τον Άχαζ. Το συμπέρασμα του ενδεκάτου κεφαλαίου δείχνει την απελευθέρωση από την παπική εξουσία μέσα στην ίδια ιστορία.

Και ο Κύριος θέλει παντελώς καταστρέψει τη γλώσσα της θαλάσσης της Αιγύπτου· και με τον ισχυρό αυτού άνεμο θέλει σεισειρά την χείρα αυτού επί τον ποταμόν, και θέλει πατάξει αυτόν εις επτά ρεύματα, και θέλει κάμει τους ανθρώπους να διαβώσι ξηροπόδαροι. Και θέλει είσθαι

λεωφόρος διά το υπόλοιπον του λαού αυτού, το οποίον θέλει απομείνει, από της Ασσυρίας· καθώς ήτο εις τον Ισραήλ κατά την ημέραν καθ' ην ανέβη εκ γης Αιγύπτου. Ησαΐας 11:15, 16.

Το δέκατο κεφάλαιο του Ησαΐα είναι το εξωτερικό και το ενδέκατο κεφάλαιο είναι το εσωτερικό της αυτής ιστορίας. Οι παραλληλισμοί μεταξύ του εξωτερικού και του εσωτερικού αφθονούν στον Λόγο του Θεού, και αυτά τα δύο παράλληλα κεφάλαια αντιπροσωπεύουν την προειδοποίηση του τρίτου αγγέλου, όπως αυτή παρουσιάζεται από τον Ησαΐα. Η προειδοποίηση του τρίτου αγγέλου έχει συνοψισθεί με πολλούς τρόπους διά της έμπνευσης, αλλά μία πολύ χρήσιμη διάρθρωση της προειδοποίησης του τρίτου αγγέλου είναι ότι αντιπροσωπεύει τα γεγονότα που συνδέονται με τη λήξη της δοκιμασίας και επίσης τονίζει την ανάγκη προσωπικής προετοιμασίας. Το δέκατο κεφάλαιο του Ησαΐα παρουσιάζει τα γεγονότα, και το ενδέκατο κεφάλαιο την προετοιμασία.

«Τα γεγονότα που συνδέονται με τη λήξη της δοκιμασίας και το έργο της προετοιμασίας για τον καιρό της θλίψεως παρουσιάζονται με σαφήνεια. Πλήθη όμως δεν έχουν περισσότερη κατανόηση αυτών των σπουδαιών αληθειών απ' όση θα είχαν αν δεν τους είχαν ποτέ αποκαλυφθεί. Ο Σατανάς παρακολουθεί για να αρπάξει κάθε εντύπωση που θα μπορούσε να τους καταστήσει σοφούς προς σωτηρίαν, και ο καιρός της θλίψεως θα τους βρει απροετοίμαστους.»

«Όταν ο Θεός αποστέλλει προς τους ανθρώπους προειδοποιήσεις τόσο σπουδαιές, ώστε να παριστάνονται ως κηρυσσόμενες από αγίους αγγέλους που πετούν στο μεσουράνημα, απαιτεί από κάθε πρόσωπο προικισμένο με λογικές δυνάμεις να προσέξει το μήνυμα. Οι φοβερές κρίσεις που εξαγγέλλονται κατά της προσκύνησης του θηρίου και της εικόνας του (Αποκάλυψη 14:9–11) πρέπει να οδηγήσουν όλους σε επιμελή μελέτη των προφητειών, ώστε να μάθουν τι είναι το χάραγμα του θηρίου και πώς πρέπει να αποφύγουν να το λάβουν. Αλλά οι μάζες του λαού αποστρέφουν τα ότα τους από το να ακούσουν την αλήθεια και στρέφονται προς μύθους. Ο απόστολος Παύλος διακήρυξε, ατενίζοντας προς τις έσχατες ημέρες: “Θα έλθει καιρός όταν δεν θα υποφέρουν την υγιάνουσα διδασκαλία.” 2 Τιμόθεον 4:3. Εκείνος ο καιρός έχει πλέον πλήρως έλθει. Τα πλήθη δεν θέλουν τη βιβλική αλήθεια, επειδή αυτή παρεμβαίνει στις επιθυμίες της αμαρτωλής, φιλοκόσμου καρδιάς· και ο Σατανάς τους παρέχει τις πλάνες που αγαπούν.»

«Αλλά ο Θεός θα έχει έναν λαό επάνω στη γη, ο οποίος θα διατηρεί την Αγία Γραφή, και μόνο την Αγία Γραφή, ως τον κανόνα κάθε διδασκαλίας και το θεμέλιο κάθε μεταρρύθμισης. Οι γνώμες των λογίων, τα συμπεράσματα της επιστήμης, τα δόγματα ή οι αποφάσεις εκκλησιαστικών συνόδων, τόσο πολυάριθμων και ασύμφωνων όσο και οι εκκλησίες τις οποίες εκπροσωπούν, η φωνή της πλειονότητας — ούτε ένα ούτε όλα αυτά θα πρέπει να θεωρούνται ως απόδειξη υπέρ ή κατά οποιουδήποτε σημείου θρησκευτικής πίστης. Πριν αποδεχθούμε οποιαδήποτε διδασκαλία ή εντολή, πρέπει να απαιτούμε προς υποστήριξή της ένα σαφές “Ούτως λέγει ο Κύριος”.»

«Ο Σατανάς καταβάλλει αδιάκοπα προσπάθεια να στρέψει την προσοχή προς τον άνθρωπο στη θέση του Θεού. Οδηγεί τους ανθρώπους να αποβλέπουν σε επισκόπους, σε ποιμένες, σε καθηγητές θεολογίας, ως οδηγούς τους, αντί να ερευνούν οι ίδιοι τις Γραφές για να γνωρίσουν το καθήκον τους. Κατόπιν, ελέγχοντας τη διάνοια αυτών των ηγετών, μπορεί να επηρεάζει τα πλήθη σύμφωνα με το θέλημά του.» The Great Controversy, 594, 595.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.